

Αθήνα, 22 Φεβρουαρίου 2018

Αριθ. Πρωτ.: 48

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

Ταχ. Δ/ση: Σταδίου 29
Ταχ. Κώδικας: 101 10 - Αθήνα
TELEFAX: 210 5203872
Πληροφορίες: Ζ. Αδαμοπούλου
Τηλέφωνο: 2131516472
e-mail: ypertns@ypakp.gr

ΠΡΟΣ: Τη Βουλή των Ελλήνων
Δ/ση Κοιν/κού Ελέγχου
Τμήμα Αναφορών
Αθήνα

ΚΟΙΝ: Γενική Συνομοσπονδία Εργατών
Ελλάδος
Πατησίων 69 και Αινιάνος 2, Τ. Κ. 10434
Αθήνα

ΘΕΜΑ: Αιτήματα της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος.

ΣΧΕΤ: Η με αρ. πρωτ. 436/19-01-2018 ΑΝΑΦΟΡΑ.

Απαντώντας στο ανωτέρω σχετικό που κατατέθηκε στη Βουλή από τον Βουλευτή, κ. Ν. Νικολόπουλο, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α. Όσον αφορά το νομοθετικό πλαίσιο για την προστασία της συνδικαλιστικής δράσης σας ενημερώνουμε τα κάτωθι:

Στη χώρα μας, η συνδικαλιστική ελευθερία και δράση κατοχυρώνεται στο Σύνταγμα, προστατεύεται από Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας (οι οποίες Δ.Σ.Ε. υπερισχύουν κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 28§1 του Συντάγματος) και ρυθμίζεται νομοθετικά με το ν. 1264/1982 όπως ισχύει. Πιο συγκεκριμένα:

Στο Σύνταγμα, στην παρ. 1 του άρθρου 23, καθορίζεται ότι το Κράτος λαμβάνει τα προσηκόντα μέτρα για τη διασφάλιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας και την ανεμπόδιστη άσκηση των συναφών μ' αυτή δικαιωμάτων εναντίον κάθε προσβολής τους, μέσα στα όρια του νόμου. Επίσης, στην παρ. 2 ορίζεται η απεργία ως δικαίωμα, το οποίο ασκείται από τις νόμιμα συστημένες συνδικαλιστικές οργανώσεις, προς διαφύλαξη και προαγωγή των οικονομικών και εργασιακών εν γένει συμφερόντων των εργαζομένων.

Στη Δ.Σ.Ε. 87/1948, η οποία κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν.Δ. 4204/1961 (Φ.Ε.Κ. 174/Α'), ορίζεται ότι οι εργαζόμενοι δικαιούνται, χωρίς καμιά διάκριση και χωρίς καμιά προηγούμενη άδεια, να συνιστούν οργανώσεις της επιλογής τους, να γίνονται μέλη αυτών, να εκπονούν τα καταστατικά και τους διοικητικούς κανονισμούς τους, να εκλέγουν ελεύθερα τους αντιπροσώπους τους, να οργανώνουν τα της διαχείρισης και της δραστηριότητάς τους και να καταστρώνουν το πρόγραμμα των ενεργειών τους.

Στη Δ.Σ.Ε. 98/1949, η οποία κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν.Δ. 4205/61, ορίζεται ότι οι εργαζόμενοι πρέπει να απολαμβάνουν κατάλληλης προστασίας κατά κάθε πράξης διάκρισης, που μπορεί να θίξει τη συνδικαλιστική τους ελευθερία ως προς την απασχόλησή τους. Οι εργοδότες δεν δικαιούνται να απολύουν τους εργαζόμενους ή να τους βλάπτουν με οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο, λόγω εγγραφής τους ή συμμετοχής τους σε συνδικαλιστική

δραστηριότητα. Επίσης, δεν πρέπει να επεμβαίνουν με κανένα τρόπο ή μέσο στη σύσταση, στη λειτουργία ή στη διοίκηση των οργανώσεων των εργαζομένων.

Στη Δ.Σ.Ε. 135/1971, η οποία κυρώθηκε στη χώρα μας με το Ν. 1767/1988 (Α' 63), στο άρθρο 1 του Κεφαλαίου Β', ορίζεται ότι οι αντιπρόσωποι των εργαζομένων στην επιχείρηση πρέπει να προστατεύονται αποτελεσματικά έναντι κάθε μέτρου, που θα μπορούσε να τους θίξει, συμπεριλαμβανόμενης και της απόλυσης, που θα βασιζόταν στην ιδιότητα ή στις δραστηριότητές τους ως αντιπροσώπων των εργαζομένων, στη συνδικαλιστική τους υπαγωγή ή στη συμμετοχή τους σε συνδικαλιστικές δραστηριότητες εφόσον ενεργούν σύμφωνα με τους νόμους, τις συλλογικές συμβάσεις ή άλλες συμβατικές ρυθμίσεις που ισχύουν.

Παράλληλα, η προάσπιση της συνδικαλιστικής ελευθερίας προκύπτει από το άρθρο 111 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των δικαιωμάτων του ανθρώπου της 4.11.1950 (κυρώθηκε από τη χώρα μας εκ νέου με το Ν.Δ. 53/1974), αλλά και από το άρθρο 23 IV της Διακήρυξης των Δικαιωμάτων του ανθρώπου των Ηνωμένων Εθνών.

Ειδικότερα, η συνδικαλιστική ελευθερία και δράση προστατεύεται και ρυθμίζεται με το ν. 1264/1982 «Για τον εκδημοκρατισμό του Συνδικαλιστικού Κινήματος και την κατοχύρωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών των εργαζομένων» (Α' 79), με τον οποίο κατοχυρώνονται τα συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και ρυθμίζονται τα της ίδρυσης, οργάνωσης, λειτουργίας και δράσης των συνδικαλιστικών οργανώσεών τους. Οι διατάξεις του περιλαμβάνουν τόσο γενικά όσο και συγκεκριμένα μέτρα για την προστασία της συνδικαλιστικής δράσης.

Β. Στο πλαίσιο της δεύτερης αξιολόγησης αποκρούστηκαν πολλές απαιτήσεις των θεσμών σε ζητήματα του συνδικαλιστικού νόμου όπως η θεσμοθέτηση της ανταπεργίας, η επί τα χείρω αλλαγή στο χρόνο προειδοποίησης για την κήρυξη της απεργίας, η θεσμοθέτηση γενικής ρήτηρας απόλυσης των συνδικαλιστικών στελεχών αλλά και η συρρίκνωση του χρόνου των συνδικαλιστικών αδειών. Η μόνη αλλαγή που συμφωνήθηκε αφορά τον κανόνα της απαρτίας στις γενικές συνελεύσεις των πρωτοβάθμιων σωματείων που δεν είναι ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης όταν συγκαλούνται προκειμένου να ληφθεί απόφαση για απεργία.

Βάσει της παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 1264/1982 (Συνέλευση Μελών - Απαρτία - Λήψη - Προσβολή αποφάσεων), όπως τροποποιήθηκε και προστέθηκε εδάφιο με το άρθρο 211 του ν. 4512/2018 «Ρυθμίσεις για την εφαρμογή των Διαρθρωτικών Μεταρρυθμίσεων του Προγράμματος Οικονομικής Προσαρμογής και άλλες διατάξεις» (Α'5), αναφορικά με το ποσοστό απαρτίας για συζήτηση και λήψη απόφασης κήρυξης απεργίας, προβλέπεται ότι στις σχετικές συνελεύσεις πρέπει να παρίσταται το 1/2 των οικονομικά τακτοποιημένων μελών.

Ουσιαστικά, δηλαδή η μόνη αλλαγή είναι ότι το 1/3 που ίσχυε μέχρι προηγούμενα, τροποποιήθηκε σε 1/2. Τονίζεται ότι η απαρτία δεν υπολογίζεται στα εγγεγραμμένα μέλη, αλλά στα οικονομικά τακτοποιημένα, δηλαδή αυτά που έχουν πληρώσει τις συνδρομές τους. Καμία αλλαγή δεν επήλθε στα πρωτοβάθμια σωματεία ευρύτερης περιφέρειας (π.χ. Αττικής) ή πανελλαδικής εμβέλειας, καθώς και στις δευτεροβάθμιες οργανώσεις και στην τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση.

Η διάταξη επομένως δεν αλλάζει: α) το ότι η απεργία στις δευτεροβάθμιες οργανώσεις (Ομοσπονδίες και Εργατικά Κέντρα) και στις τριτοβάθμιες οργανώσεις (Γ.Σ.Ε.Ε.) κηρύσσεται

με απόφαση του Δ.Σ., β) το ότι η απεργία στις πρωτοβάθμιες οργανώσεις ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης κηρύσσεται με απόφαση του Δ.Σ., γ) το γεγονός ότι οι στάσεις εργασίας σε όλες τις συνδικαλιστικές οργανώσεις κηρύσσονται με απόφαση του Δ.Σ. Ακόμη και στην περίπτωση των πρωτοβάθμιων σωματείων που δεν είναι ευρύτερης περιφέρειας ή πανελλαδικής έκτασης, η διάταξη δεν αλλάζει τον τρόπο λήψης της απόφασης για απεργία. Η απόφαση λαμβάνεται με σχετική πλειοψηφία των παρόντων μελών.

Συμπερασματικά, η διάταξη δεν καταργεί ούτε περιορίζει το δικαίωμα της απεργίας. Η εφαρμογή της είναι μικρής έκτασης και με αυτή την περιορισμένη αλλαγή έκλεισε οριστικά το ζήτημα του συνδικαλιστικού νόμου και έφυγε από το τραπέζι των διαπραγματεύσεων και των συζητήσεων με τους θεσμούς.

Γ. Τέλος, αναφέρουμε ότι, με την παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 4325/2015 «Εκδημοκρατισμός της Διοίκησης - Καταπολέμηση της Γραφειοκρατίας - Αποκατάσταση αδικιών κλπ», απαγορεύθηκε η πολιτική επιστράτευση ή οποιασδήποτε άλλης μορφής επίταξη προσωπικών υπηρεσιών ως μέτρο αντιμετώπισης απεργίας ή ανάλογης μορφής κινητοποιήσεις ελεύθερων επαγγελματιών ή αυτοαπασχολούμενων, πριν ή μετά την κήρυξή τους.

Η ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΤΥΧΙΑ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ